

[Udenrigsministeren.]

et standpunkt, det konservative folkeparti i hvert fald ikke gav udtryk for. Det konservative folkeparti gav udtryk for, at en ny markedspolitik i Danmark måtte forudsætte — jeg tror, det var 5 punkter, og et af punkterne var, at der skulle ligge ganske væsentlige begrundelser, ganske væsentlige forhold, der gjorde det påkrævet, at vi ændrede vor markedspolitik, uden at det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte, at der forelå en sådan situation. Jeg konstaterer altså, at der er en fundamental uenighed imellem venstre og de konservative om det, det ærede medlem hr. Per Federspiel erklærer er dansk politikks største spørgsmål.

Så vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Møller og også til det ærede medlem hr. Anders Andersen: jeg har ikke sagt, at Butler truede; jeg har ikke sagt, at Butler talte med mig om repressalier eller noget i den retning. Jeg beder de ærede medlemmer læse Folketingstidende igennem og se, hvad jeg sagde. Jeg refererede til en udtalelse af det ærede medlem hr. Rimstad, som igen refererede til en samtale mellem daværende statsminister H. C. Hansen og den britiske statsminister, hvoraf H. C. Hansen fik det indtryk, at en politik, hvor Danmark gik imod England, ville få virkninger for Danmarks afsætningsmuligheder på det britiske marked. Jeg har ikke med ét ord nævnt ordet bacon i den forbindelse. Jeg sagde dernæst, at det fremgik af min samtale med Butler, at denne situation var uændret — det ændrede i situationen er, at nu står der mere på spil. Jeg havde troet, at det ærede medlem havde opfattet, hvad det var, jeg mente. Det, jeg mente, var, at de indrømmelser, vi har opnået på det britiske marked som led i vore EFTA-forhandlinger, skal vi naturligvis ikke vente kan opretholdes, når vi går ud af EFTA. Det er simpelt hen letsindig tale at prøve på at bilde folk i Danmark, herunder også danske landbrugere, det ind. Det var det, jeg sigtede til, og det kan vel ikke overraske, når man står over for en debat her i salen, hvor et parti gennem visse højtalende talsmænd ønsker en øjeblikkelig ændring af markedspolitikken, at dette problem kommer til en ganske kortvarig drøftelse imellem den britiske udenrigsminister og mig; det ville være mærkeligt

andet. Sådan ligger sagen; det var det, der blev sagt, og mere er der ikke om det.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel siger, at den fuldmagt, regeringen har fået, ikke længere har gyldighed. Ja, den må have gyldighed, indtil dette eller et følgende folketing vedtager en anden fuldmagt. (*Per Federspiel*: Den er betydningsløs!). Nu siger det ærede medlem fra salen, at den ikke længere har betydning. Det ved jeg da ikke. Tør det ærede medlem på forhånd afskrive muligheden af, at det i løbet af indeværende år viser sig, at der kommer fornyede muligheder for Storbritanniens genoptagelse af forhandlingerne med de seks? Hvis sådanne forhandlinger finder sted, så er forudsætningerne for en genoptagelse af de danske forhandlinger også til stede, og så har det interesse, at det mandat er opretholdt.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel påstår yderligere, at vi ikke har en dansk politik, der holder den klare målsætning. Jo, det har vi i allerhøjeste grad. Vor målsætning er fortsat at nå frem til det store marked omfattende såvel de seks som de syv samt helst andre europæiske lande, men indtil denne målsætning kan virkeliggøres, må vi varetage vore økonomiske interesser på den bedst mulige måde.

Det har vi besluttet at gøre på den måde, vi tror er den rigtige, nemlig igennem vort medlemskab af EFTA. Venstre mener, det var bedre at gøre det gennem et medlemskab af EEC. Dér vil jeg bede de ærede medlemmer og deres parti tænke på, at der er forskel på den situation, hvor man træffer afgørelse om at melde sig ind det ene sted eller det andet sted, og den situation, hvori vi nu står, hvor vi er medlemmer af EFTA, og hvor vi skal tage et brud med den ene organisation for at komme ind i den anden. Jeg tror, vi må erkende, at en tilslutning til EEC i hvert fald medfører større konsekvenser i negativ retning nu, end det ville have gjort på det tidspunkt, da den oprindelige beslutning om at gå ind i EFTA blev truffet.

Når det ærede medlem hr. Poul Møller siger, at det kan ikke være afgørende, hvad Storbritannien vil, det afgørende må naturligvis være, hvad Danmark vil, så er vi et hundrede procent enige. Men ved beslut-